

[Boeck-Hansen.]

Der er andre Baner, som utvivlsomt maa nedlægges, og dér tror jeg, man maa gøre sig det klart, at man maa gennemføre en Likvidation paa f. Eks. 15 Aar, saa man inden for dette Tidsrum kan slide Materiellet op og faa noget af Personellet pensioneret og Resten maaske forsat til andre Steder, hvor det kan anvendes. Likvidationen maa ske over en Aarrække, men jeg vil meget henstille, at det Underskud, der arbejdes med i denne Aarrække, ogsaa deles af Staten i Forhold til den Aktiekapital, som den har skudt ind. Dette kan ikke blive til forskrækkelig store Sager. Sidste Aar var der et samlet Underskud paa Privatbanerne af 1,85 Mill. Kr., saa mere end en lille Million kan det ikke blive for Staten, og naar det er fastslaaet, hvor mange Aar det skal være, er det jo overskueligt. Noget saadant tror jeg, det er nødvendigt at gennemføre. Privatbanerne gaar ikke godt, men gør man sig klart, hvilke der kan bruges og hvilke ikke, skulde det ikke være nødigt at være saadan, som jeg hørte en Driftsbestyrer forleden sige, at de, der kommer med Banerne, kommer ogsaa med.

Jeg kommer ikke med disse Bemærkninger for paa nogen Maade at kritisere den nuværende højtærede Minister for offentlige Arbejder, tværtimod, jeg tror ikke, Regeringspartierne let finder en dygtigere Mand til denne Stilling, og jeg tror for øvrigt heller ikke, at Teorien om Arvesynden skal overføres paa politiske Forhold, saa min Kritik er ikke paa nogen Maade vendt mod den forholdsvis nye Trafikminister, men jeg siger dette for at gøre det høje Ting klart, at der er Ting, som man maa søge at faa lagt en Plan for. Det forekommer mig, at det er rimeligt og rigtigt, at man faar en Kommission paa dette Sted og søger at faa Forholdet bragt i Orden hurtigst muligt og paa bedst mulig Maade.

Edvard Sørensen: Jeg har allerførst en Henvendelse til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Man kan sige, at det er en meget lille Sag, men det er alligevel en Sag, som ikke saa ganske faa interesserer sig for. Der er fra flere Sider rejst Klager over, at der i disse Aar, hvor Frimærkernes Udseende ret hurtigt skifter,

er kommet den Overraskelse for Folk, at naar der er gaaet en Tid, er dette eller hint Frimærke erklæret ugyldigt af Postvæsenet, uden at den almindelige Befolkning har været opmærksom paa en eventuel Meddelelse om dette i Forvejen. Det er klart, at mange mener, at dette er vigtigt. Naar man har købt Frimærker, mener man selvfølgelig, at de er brugbare, selv om de gemmes et Stykke Tid. Vilde det ikke være muligt under en eller anden Form, at Postbudene i god Tid meddeler, hvilke Frimærker der inden for den nærmeste Fremtid bliver ugyldige? Jeg tror, en saadan Ordning vilde blive hilst med Tilfredshed fra mange Sider.

Fra et stort Antal Haandværkere i Hjørring og Aalborg Amter, senere støttet af mangfoldige Haandværkere i mange af Landets øvrige Amter, er der rettet en Henvendelse til Regering og Rigsdag om at hjælpe de Haandværksmestre, der har modtaget Laan i Henhold til Lov Nr. 29 af 4. Februar 1933 og Lov Nr. 385 af 22. December 1933.

De andrager om Udsættelse af Tilbagebetalingen af disse Laan. Haandværkerne kommer ikke og beder om at blive fritaget for at opfylde en indgaaet Forpligtelse, de beder om en vis Henstand med Afdragene, da de ganske naturligt føler sig økonomisk trykket under de vanskelige Tider, vore Eksporterhverv har gennemlevet, og hvis økonomiske Følger i meget stærk Grad rammer de mange Haandværkere i Stationsbyer og Landsbyer, som indirekte er knyttet til Eksporterhvervene. Naar Eksporterhvervene rammes af Indtægtsnedgang, mærkes det omgaaende hos Haandværkerne. De mange Akkorder, der ogsaa har været en Følge af Krisen, er ikke gaaet sporeløst hen over vor Haandværkerstand.

Disse Aarsager er fuldgældigt Bevis for, at en saadan Henvendelse er berettiget, og jeg vil gerne støtte denne Henvendelse. Mig bekendt har Handelsministeriet svaret, at det vilde se velvilligt paa eventuelt indkommende Andragender om Henstand, og det er selvfølgelig en Indrømmelse til Haandværkerne, hvoraf mange har vanskeligt ved at fremskaffe Renten og Afdrag. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister vise saa megen Liberalitet som muligt over for saadanne Ansøgninger. Det vilde